

человѣколюбіе; зашото ны пріяхъ всинца, и понеже валѣше дѣждъ и студено бѣше, накладохъ огнь.

3. И когато Павель сграмади много хврастіе и го тури на огньтъ, една ехидна излѣзе изъ топлинѣ-тѣ и залѣпи ся за рѣкѣ-тѣ му.

4. А варвари-тѣ като видѣхъ змій-тѣ какъ висяше о рѣкѣ-тѣ му, думахъ си помежду си: Безъ друго тойзи человѣкъ е убийца, който ако и да ся избави отъ море-то, *Божіє-то* правосудіе го не остави да е живъ.

5. Но той тръснѣ змій-тѣ въ огнь-тѣ, и не пострада никое зло.

6. А тѣ ся надѣяхъ че ще да отече, или внезапу да падне долу мъртвъ: но като очакувахъ много врѣме, и гледахъ че му не ставаше никое зло, промѣнихъ мысль и думахъ че е богъ.

7. И около това мѣсто бѣхъ стяжанія-та на най първый-тѣ въ островъ-тѣ, име-то му Поплій: той ны прія и гощава ны пріятелски три дни.

8. А случи ся да е болѣнѣ Попліевъ баща, и лежаше отъ трескѣ и отъ дисентерії: а Павель влѣзе при него, и като ся помоли Богу, възложи рѣкѣ на него, и го исцѣли.

9. И тѣй това като станж, и други-тѣ отъ островъ-тѣ, които имахъ нѣщо болѣсть, идяхъ и исцѣлявахъ ся:

10. Конто и съ много почести ны почетохъ, и на тръгваніе-то ни снабдихъ съ потрѣбны-тѣ.

11. И слѣдъ три мѣсеци отплувахъ съ единъ Александрійскій корабъ, *що бѣше съсъ знамя на Діоскуры*, и който бѣ прѣзимувалъ въ тойзи островъ.

12. И като стигнѣхъ въ Сиракусы, прѣсѣдѣхъ три дни.

13. И отъ тамо все край брѣгъ-тѣ, стигнѣхъ въ Ригій, и слѣдъ единъ день като повѣя югъ-тѣ, на вторый-тѣ день дойдохъ въ Потіолы;

14. Дѣто намѣрихъ братія, които ны умолихъ да прѣсѣдимъ у тѣхъ седмь дена, и така дойдохъ въ Римъ.

15. И отъ тамо братія-та като чухъ за настъ, излѣзохъ до